

Felmondták a vendéglősök a kollektív szerződést.

— A munkások panasza mentek Betrix ezredeshez. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi vendéglősök, szállodások és kávéások tanácsa március 29-én kollektív szerződést kötött a magyarországi szállodai, éttermi és kávéházi alkalmazottak szegedi csoportjával. A kollektív szerződés 35. pontja szerint a szerződést hat hónapra kötötték és a munkaadók most mégis felmondták.

A munkások természetesen nem nyugodtak bele a szerződés egyoldalú felbontásába, hanem szombaton délután küldöttségileg felkeresték Betrix ezredes városkormányzót, akinek a munkaadók eljárását elpanaszolták. A városkormányzó mindenekelőtt azt a kérdést intézte a küldöttséghez, hogy abbahagyták-e a munkát emiatt. Amikor a küldöttség azt válaszolta, hogy nem a munka abbahagyásával kívánja igazát megvédeni, az ezredes a legszívélyesebb modorban megnyugtatta a küldöttséget és kérte őket, hogy addig, amíg ő nem intézkedik, ne tegyenek további lépést ebben az ügyben. Kijelentette, hogy rövidesen intézkedni fog és máris magához rendelt hétfőre két munkaadót és két munkást, hogy a szerződésről tájékoztatót szerezzen.

A munkaadók sem voltak tétlen, délután a polgármesternél jártak, akinek egy rendkívül hosszúságú memorandumot nyújtottak át annak bizonyítékául, hogy nekik van igazuk. A munkaadók azzal is érveltek a polgármesternél, hogy a szerződést azért írták alá, mert terrorizálták őket. Ezzel szemben a munkások ara hivatkoznak, hogy a szerződés aláírásakor már nem volt direktórium és az egyezkedési tárgyalásokat éppen maga a polgármester vezette. A pincérek ebben az ügyben még a következőket adják elő:

Szabad egyezkedést kívánnak a munkaadók, ami a pincériügynökségek életrekeltését vonja maga után, azokét az ügynökökét, akik a pincérekre tettek azzal, hogy a közvetítési díj miatt olykat sokszor hetenként kugrasztották állásából. A munkaadók sokallják, amit a pincérek keresnek és nem gondolják meg, hogy 2000 koronába kerül egy öltöny fekete ruha, ami két-három hónap alatt a nagy strapában teljesen tönkremegy. Elfelejtik azt is, hogy a cipő is drága, meg a fehérnemű-mosást sem adják ingyen. Főként elfelejtik, azonban, hogy a közönség fizeti őket, hiszen amikor a kollektív szerződés életbelépett, az ételek árát jóval felemelték. Azt sem szabad elfelejteni, hogy ugyanakkor a szállodai szobák árát is felemelték. A vendéglősök és kávéások viszont a következőket adják elő:

A kollektív szerződés oly súlyos anyagi kötelezettséget rótt a vendéglősökre és kávéásokra, hogy nem állott arányban bevételeikkel. Az árak magasságát is a kollektív szerződés idézte elő. Most ezen a bajon segíteni akar a szállodások, vendéglősök és kávéások testülete azáltal, hogy a kollektív szerződést felmondták és az alkalmazottakkal más meg egyezésre akar lépni. Mindenkinél a tisztességes megélhetést kívánja biztosítani, de a tülön-tuli keresetet nem látja indokoltnak akkor, amikor az aránytalanság oly szembeötlő, mint azt az alábbi kimutatás is bizonyítja. Így például a Próféta vendéglőjében március 30-ától április végéig egy felszolgáló ét-hordó, dacára a fennálló szesztilalomnak százalékokban 3000 koronát keresett a havi fizetésen, 300 koronán és a kosztján kívül, ami szintén legalább 300—400 koronára tehető, így hát egy felszolgáló pincér ez idő alatt

3700 koronát keresett. A főpincér még vagy 500—600 koronával többet. A Tisza szálloda éttermi alkalmazottja 31.38 koronát keresett 4 hét alatt, a főpincér 200 koronával többet. A Kass-ban az éttermi felszolgáló pincér körülbelül ugyanannyit keresett, a főpincér 200 koronával többet. A Kovács-kávéházban felszolgáló pincérek szintén 2400 koronát kerestek. A Tisza-kávéházban 7 pincér dolgozik, ezek mindgyike 2400 koronát keresett étkezéssel, ugyisintén a Kass-kávéház pincérel étkezéssel 2400 koronát kerestek, stb. A vendéglősök és kávéások testülete havi fizetést akar megállapítani az alkalmazottainak és pedig a kávéházi és éttermi felszolgáló pincéreknek, ha nőtlen, havi 600 koronát és kosztot, ami legalább 400 koronának felel meg. Így az összfizetés 1000 korona lesz. A nőspincér 750 korona havi fix és koszt. A főpincéreknek ezen felül bizonyos százalékot a feltári felelősség vállalásáért. Ezen alapon haladva az éttermi és kávéházi árakat is le szállítanák.

Párisi ujságok.

Páris elküldötte hozzánk fiait megint, de mi nem mehetünk Párisba. Azelőtt fordítva volt a dolog, a vágyaink és álmaink tanyája volt a világ fővárosa a művészeink és dagjaink mind elzarándokoltak az Eiffel-torony alá, mint Heine a milói Vénuszhoz. Most csak az ujságok révén tudunk meg

egyetmást arról, ami Párisban a világ számára készül. Jönnek a párisi lapok, nem tulságosan sokan és nem valami gyorsan, de jönnek. A nagy lepedő, a *Temps*, a fürge és tarka *Figaro*, a színes *Matin*, a süriim telenyomott *Journal des Debats* politiques et litteraires és ritkábban, a Jaurés lapja, a *Humanité*.

Öreg iródiák, először az irodalmat kereselem, azután a színházat és művészetet. Az irodalom nem tulságosan szerepel ma a párisi lapokban, úgy látszik, a győzelem nem éppen kedvez a komoly muzsáknak, legalább egyelőre, amíg Versaillesben tanácskoznak a nagyok, hallgatnak és várnak a halhatatlanok. Anatole France-tól olvastam egy nyulfarknyi írást a Jaurés lapjában, az is *Fölhívás* volt a munkásokhoz, tacitusi tömör és kemény, a Jaurés gyilkosának fölmentése alkalmából. A távolságokon át titokban, lelkileg, kezét szoritottam a nagy mesterrel, akiről a háború folyamán rossz hírek is jöttek, de ma, látom, Anatole France ismét a régi, a bátor, az erős, aki szolidáris a dologzókcal és szenvedőkkel, az az Anatole France megint, aki a Crainquebillet írta és aki a nagy pör alkalmából lándzsát tört az üldözött igazság mellett. Érdekes, hogy a francia kritika figyelme hogyan fordul a most születő jugoszláv állam irodalma és művészete felé. Ivan Mestrovic-ról, a valóban nagyszerű és merészen eredeti szerb szobrászról, a Koszovopoljei Parthenon Phidiasáról éppen olyan, sőt, ha lehet, nagyobb elismeréssel írnak ma Párisban, mint ahogy, a római kiállítás alkalmából, Berlinben írtak a nagy háború előtt közvetlenül. A Salon kiállításának bírálatából erősen kiérzik, hogy egy győzelmes háború után vannak a párisiak. Csupa *poilt* magasztaló szobor és kép, tábornok portrék, diadalemlékek. Hogy milyenek, Istenem, Rodin meghalt és nem minden században születik egy Rodin.

A színházakban, úgy látszik, eljátszották már a háborús darabokat. Madame Sarah Bernhard a malinéin ugyan még mindig egy *Elzász tündére* című műben szerepel, de hát a francia Jászai Mari nem akar felejteni még akkor se, amikor már nincs mit nem felejteni. A revansot, azt alaposan visszaadták! Henry Bataille, úgy látszik, ma termékenyebb, mint valaha. Az egyik színházban most volt a bemutatója *Les Soeurs d'Amour* (A szerelem nővérei) című drámájának, amelyben arról van szó, hogy férfi és nő szeretik egymást, nagyon, de tisztán, minden érintés nélkül, *innupti coniuges*, ahogyan a római költő mondja. Hogy megtisztulnak abban a bizonyos tisztító tűzben, amelyről a most hallgató Bernstein beszélt, ezek a modern francia dramatikuskok! Egy másik darabját most olvasta föl Bataille a Comédie színházi *comitéje* előtt. Remélem, elfogadták. A Port Saint Martinben még mindig a Cyrano járja és a Théâtre Sarah Bernhardban legöbnyire az Aiglon. A szerzőjük már elpihent, örökre, de ők, szegény maradandó gyermekek, tovább játszatják magukat. A jó öreg Arisztófánusz különben a legnépszerűbb szerző ma Párisban, a modern világ Athénjében. A Lysistratájából három színház is él most, a nagy Richepin kis fia, Jacques, is egy darabot belőle.

Ami a politikát illeti, a *premier Mairól* rövid, de érdekes cikk van a Journal des Debatsban. Arról szól, hogy a párisi munkásság mutassa meg a berlini német kormány kiküldötteinek, hogy távol tudja tartani magát a bolsevizmus tulkapásaitól. Mint a jugoszláv sajtóiroda közleményéből értesültünk, május 1-én sok járókelő megsebesült Párisban, de egyébként igen ünnepléses és komoly *chomage* volt a munkásság világünnepén a világ fővárosában. (j. gy.)

Korzó Mozi R.-T.

Telefon: 11-85. Igazgató: VASS SÁNDOR. Telefon: 11-85.

151

Vasárnap

A szezon szenzációja

Három a kis lány

Schubert hallhatatlan dalműve 4 felvonásban.

Az ének betétet minden előadáson

OCSKAY KORNÉL

fogja énekelni.

Előadások fél 5, 6 és fél 8 órakor, vasárnap 3 fél 5, 6 és fél 8 órakor

Győződjön meg,

hogy a legjobb szivarkahüvelyek, levélpapírok és legszebb képes levelezőlapok csakis a MÉDI SPECIALITE hygienikus szivarkahüvely főraktárában Szeged, Jókai-utca 11. sz. alatt kaphatók. Telefon 15—20. Eladás úgy nagyban, valamint kicsinyben.

Francia-magyar szótárak is kaphatók.